

ПРЕДПРАЗНИЧНО

***УВАЖАЕМИ ГОСПОДА ГЕНЕРАЛИ, АДМИРАЛИ, ОФИЦЕРИ,
СЕРЖАНТИ И МИЧМАНИ, ВОЙНИЦИ И МАТРОСИ, КУРСАНТИ И
ЦИВИЛНИ СЛУЖИТЕЛИ В БЪЛГАРСКАТА АРМИЯ,
ПОЧИТАЕМИ ВЕТЕРАНИ,
СКЪПИ СЪОТЕЧЕСТВЕНИЦИ,***

Отново чествуваме Деня на храбростта и празника на Българската армия. Отново скланяме чела пред силата на духа и на оръжието българско, осветили пътя на предците ни и заплатили правото на българската нация да достигне и да пребъде през ХХІ век.

Откакто го има нашето Отечество, багатури, боили и войводи, генерали и офицери, пешаци и кавалеристи, скромни бойци и легендарни герои са гинали за род и за Родина, застинали са с костите си кални друмища, пили са от черепите на надменни завоеватели, сбирали са в шепа изبودените си очи, хвърляли са телата на мъртвите си другари върху напирания враг. Увивали са около сърцата си знамената на непобедените ни полкове, за да не ги сведат пред противниковия строй.

Храбростта и саможертвата, донесени тук от конниците на Исперих, остават нравствен факел и незаобиколим образец за идните поколения български воители, които в боевете за национално обединение и освобождение на Отееството, в десетки сражения срещу многоброен и изкусен противник, проявяват чудеса от смелост, воинско майсторство, пълководчески талант, стоицизъм и морална извисеност.

Трето десетилетие Българската войска търпи поражения на вътрешния фронт. Трето десетилетие държавни институции и управници нехаят за бъдещето на най-мощната въоръжена сила на народа ни, за неотложните, отдавна закъснели живителни глътки въздух, наричани високопарно „модернизация”, „трансформация” и „превъоръжаване”. Строителите на днешна България все още се опитват да научат изтерзаното ни войнство да воюва и да побеждава без ресурси и без съвременни системи за водене на бой.

За да я има България, със сигурност трябва да оцелее и Българската армия. С модерни, гъвкави, окомплектовани и мотивирани Сухопътни войски, Военновъздушни и Военноморски сили. Със собствена логистика и научен потенциал, с работеща отбранителна промишленост, с млади, обучени, ерудирани и жертвоготови командири, щабни специалисти, сержанти и мичмани, войници и матроси.

Защото свърши стратегическият уют, на който повече от двадесет години се уповаваха българските държавници. От Близкия Изток се носи парещият дъх на ислямистка пясъчна буря. А откъм сибирските полета нахлу вледеняващ арктически циклон. И който наднича към утрешните хоризонти с прашасали стари уреди, рискува да остане излъган, изолиран и разбит.

Което е било вчера, ще бъде и утре, казва най-мъдрата книга. Винаги в покрусни дни народът български е търсил опора и упование в най-силната структура на държавата. И тя, войската българска, отново и отново е изправяла снага за съзидание, за безспирен труд, за възход, на който са я орисали ханове, царе, будители и просветители.

Да ни е честит светлият празник на българската храброст и на българското войнство!

Да крепне, да процъфтява и да пребъде свидното ни Отечество!

**Управителен съвет на Съюз
„Атлантик“**

5 май 2015 г.
София